

Komentár evanjelia na utorok 28. týždňa v Cezročnom období: čistiť vnútro

Komentár na utorok 28. týždňa v Cezročnom období. „Farizej sa začudoval, keď videl, že sa pred obedom neumyl.“ Na rozdiel od farizeja musí byť naším dôvodom na prekvapenie zistenie, ako nás Ježiš stále hľadá, aby znova a znova očisťoval naše srdcia.

Evanjelium (Lk 11, 37-41)

Keď Ježiš ešte hovoril, pozval ho istý farizej, aby uňho obedoval. On šiel a

sadol si k stolu. A farizej sa začudoval, keď videl, že sa pred obedom neumyl. Pán mu povedal“

„Vy, farizeji, čistíte čašu a misu zvonka, ale vaše vnútro je plné lúpeže a neprávosti. Hlupáci, či ten, čo stvoril vonkajšok, nestvoril aj vnútro? Ale čo je vnútri, rozdajte ako almužnu a všetko vám bude čisté.“

Komentár

Tento farizej musel byť ohromený učením, ktoré práve počul, a mal tú odvahu pozvať Ježiša stolovať. Pán nemohol odmietnuť jeho naliehavú prosbu. Medzi oboma musela vzniknúť taká dôvera, že Ježiš porušil obvyklý protokol očisťovania rúk, pretože, ako už povedal niektorým farizejom a zákonníkom, „jesť neumytými rukami, to človeka nepoškvrňuje“ (Mt 15, 20). Tento

malý detail však farizeja pohoršil: jeho úprimný obdiv k Majstrovi pre veľkosť jeho učenia sa zrazu zmenil na ostrú kritiku kvôli maličkosti. Potom prichádza Ježišova výčitka slovami, ktoré sú ozvenou Pánovej reči, vyslovenej prorokom: „I keby si sa obmyl sodíkom a lúhom by si plytval, škvrnou bude tvoj zločin predomnou“ (Jer 2, 22).

Ako často sa Ježiš rozhorčuje nad pokrytectvom, nad touto nedôslednosťou v správaní človeka! Predovšetkým vtedy, keď je príliš veľká snaha starať sa o zovňajšok a pritom zanedbávať vnútorný život. Táto nedôslednosť je roztrhnutím jednoty ľudskej osoby, akousi schizofréniou, lebo „kto robil to, čo je vonku, robil aj to, čo je vnútri“. Aký zmysel má udržiavať nádobu čistú len zvonka? Nikto by z nej nechcel piť ani jesť bez ohľadu na to, aká čistá by bola navonok. Bola by to úplne nepoužiteľná nádoba na účel, na

ktorý ju hrnčiar postavil. Ježiš si berie tento obraz, aby nás varoval pred hrozným nebezpečenstvom: že v jednom a tom istom človeku môže koexistovať zlo v srdci a dobrota, ktorá je len zdanlivá.

Je to Boh, kto nás stvoril zvnútra i zvonku, a chce v nás žiť, aby naše skutky odrážali tento vnútorný život. Len z hĺbky čistého srdca môžu vychádzať dobré skutky a medzi ne patrí aj almužna, ktorá „vyslobodzuje od smrti a očisťuje od každého hriechu“ (Tob 12, 9). Za svoje si dávame slová žalmistu: „Stvor vo mne čisté srdce, Bože, a obnov v mojom vnútri ducha pevného“ (Ž 51, 12).

Josep Boira // Ruthson
Zimmerman - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/martes-to-28/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-28/) (25.03.2025)